

عنوان مقاله:

حضور پذیری فضای شهری برای زنان ایرانی

محل انتشار:

همایش ملی معماری و شهرسازی انسان گرا (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سارا قاسمیان

زهرا دل آسایی مروی - کارشناس ارشد طراحی شهری - کارشناس ارشد طراحی شهری

هادی سروری - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

خلاصه مقاله:

یافته های پژوهشی نشان می دهند که زنان به طور یکسان با مردان از فضاهای شهری بهره مند نمی شوند. این محدودیت به دلیل هنجارهای خاص فرهنگی همواره گریبانگیر زنان می باشد. بعلت پوشش و حجب و حیا خاص زنان ایرانی و عرف جامعه محدودیت زنان ایرانی برای حضور در فضاهای شهری بیشتر از دیگر زنان است. یکی از راه حل هایی که برای افزایش حضور زنان درفضاها به کار می رود ، تفکیک جنسیتی فضاهای عمومی است اما با تفکیک جنسی ماهیت فضاهای عمومی تغییر کرده و در نهایت به فضایی نیمه عمومی - خصوصی تبدیل خواهد شد. در حالی که با ملاحظات فیزیکی و اجتماعی بصورت موازی می توان جو فضاهای شهری را تحت تاثیر قرارداد و میزان بهره مندی زنان از این فضاها و درک آنها از محیط عمومی را ارتقا بخشید. هدف احیای عرصه های حضور و تعامل زنان در فضایی با پشتوانه شناخت دقیق زندگی روزمره زنان و بیان زمینه هایی که برای حضور زنان ایرانی در فضاهای شهری باید به آن ها توجه نمود؛ می باشد. در بررسی موضوع علاوه بر مطالعات کتابخانه ای ، بررسی میدانی از طریق مشاهده و پر کردن پرسشنامه صورت گرفته است. با تاکید بر مبانی نظری پس از سنجش وضعیت خیابان سعدی (واقع در حوزه مرکزی شهر مشهد) نتیجه بررسی ها نشان می دهد بین محدودیت های عرفی زنان و توقعات آن ها از یک فضای شهری مطلوب رابطه مستقیم وجود دارد که این موارد می تواند ابزار مناسبی برای طراحان در طراحی فضاهای شهری باشد.

کلمات کلیدی:

زنان، فضای شهری، جنسیت، طراحی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/248874>

